

*Н. В. Пасічник,
к.е.н., доц.,
В. А. Писарєва,
студ. V курсу,
ДВНЗ «Криворізький національний університет»,
м. Кривий Ріг, Україна*

ЕФЕКТИВНІСТЬ ІНВЕСТУВАННЯ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ

Поняття людського капіталу набуває все більшого значення не тільки для економістів - теоретиків, а й для окремих фірм, організацій, компаній, що працюють в сучасних ринкових умовах.

Актуальність даної теми не викликає заперечень, так як у нинішній час високі технології головним джерелом доходу і розвитку стає не комп'ютерна техніка, а людина, її здібності та навички.

Спроби виміряти вартість людини відомі з часів В.Петті. А.Сміт і Д.Рікардо, які вважали, що продається не робоча сила, а праця. К.Маркс доводив, щоробітникпродает не працю, а товар якиййомуналежить – «робочу силу», яка має споживчу вартість. Напочатку минулого сторіччя з'явилися праці, в яких автори – І.Фішер, С.Форсіт, Ф.Крам, Ю.Фіш, Л.Дублін, А.Лотк – намагались розрахувати вартість окремої людини та всього населення країни. На сьогодні відомими є статті сучасних вітчизняних науковців: Кавецького В., Кубінія В., Єщенко І., Палкіна Ю., Петруніна В. [2, с. 251].

У теорії людського капіталу вченими зазначається, що людина може безпосередньо впливати на розмір своїх майбутніх доходів шляхом підвищення освітнього і професійного рівня та реалізацією свого потенціалу. У наш час можливо значно збільшити майбутні доходи, вкладаючи кошти у свою освіту і професійну підготовку, здоров'я, культуру, збільшуючим самим свій власний (приватний) людський капітал.

Оцінка Світовим банком 192 країн світу засвідчила, що головним показником національного багатства країни є людський капітал, на який припадає 64% проти 16% фізичного капіталу (тобто нагромадження матеріально-речових фондів) та 20% – природного капіталу. Перевага людського капіталу над іншими його видами особливо помітна у країнах з високим рівнем доходів: у Німеччині, Швейцарії, Японії [1, с. 172].

Визначено, що серед основних причин, які перешкоджають розвитку людського капіталу в Україні та його якісному нагромадженню, варто відзначити такі:

- низький рівень фінансування галузі освіти з бюджету;
- низький рівень вітчизняних та іноземних інвестицій у систему освіти та неефективне використання коштів;
- низький рівень якості освіти, що потребує інновацій та нововведень;
- низький рівень здоров'я дітей – майбутніх носіїв людського капіталу [3, с. 154].

Слід відмітити, що на рівень розвитку людського капіталу значний вплив має зацікавленість держави у його збільшенні шляхом фінансування з Державного бюджету освіти, охорони здоров'я і духовного та фізичного розвитку населення.

У розвинених країнах світу держава бере на себе все більшу частку ви-

трат на людський розвиток, особливо на освіту [5, с. 189].

Таким чином, для підвищення ефективності функціонування людського капіталу держава повинна сприяти ліквідації заборгованості та підвищенню заробітної плати як основного джерела відтворення та нагромадження людського капіталу в усіх сферах докладання праці, оскільки низька заробітна плата та недотримання термінів її виплати суперечить якісному відтворенню як робочої сили, що нині функціонує на ринку праці, так і тієї, що прийде їй на зміну в майбутньому [4, с. 161].

Отже, основним інструментом формування людського капіталу є інвестування. У загальному розумінні всі види вкладень у людину, що можуть бути оцінені у грошовій або іншій формі, мають доцільний характер, тобто сприяють зростанню продуктивності праці та підвищенню персоналізованих доходів людини, - це інвестиції в людський капітал.

Для забезпечення конкурентоспроможності соціально-економічної системи будь-якого рівня необхідним є:

- підвищення якості знань, їх розширення та оволодіння новими знаннями. Іншими словами, інвестиції в знання персоналу викликає зростання продуктивності праці, ефективності використання робочої сили;
- мотивація праці, тобто фінансові заохочення, які сприятимуть зростанню продуктивності праці;
- гідна правова база та належний захист прав працюючих;
- підвищення рівня здоров'я населення, особливо дітей, які є майбутнім джерелом зростання економіки країни.

Список використаних джерел:

1. Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Економічні науки/5» Управління трудовими ресурсами Кавецький В.В. Інвестиції в людський капітал та його формування
2. В. Кубіній Оцінка ефективності людського капіталу
3. І. Єщенко, Ю. Палкін Проблеми інвестування в людський капітал в сучасних умовах
4. Петрунін В.Ю. Підходи щодо оцінки ефективності інвестицій у людський капітал
5. Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Інноваційна економіка». Павлюк Т.І. «Інвестиції в людський капітал». [ст.189-191]. – 2012р.

Т. І. Паустовська,
кандидат економічних наук, доцент, старший викладач,
кафедра економіки, організації та управління підприємствами,
М. О. Рошук,
студентка гр. Ф-16-1,
ДВНЗ «Криворізький національний університет»,
м. Кривий Ріг, Україна

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ АУДИТУ В УКРАЇНІ

Після обрання вектора ринкової економіки, перед Україною постало ряд непростих питань з різних сфер життя, які потребували рішення. Одним із них було питання якості аудиту та аудиторських послуг, що для українського суспі-